

2. Податковий кодекс України: за станом на 1 квітня 2017р [Електронний ресурс]. Офіційний сайт Верховної Ради України – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
3. Стіпахно В.І. Зарубіжний досвід стягнення податку на нерухомість / В.І. Стіпахно // Формування ринкових відносин в Україні. - 2012. - № 9. - С. 18-25.

Креховецька Наталія Євгенівна, студентка 4 курсу,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів,

ВИТРАТИ ОСНОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СИСТЕМІ ОБЛІКУ

Витрати – це складна та проблематична економічна категорія, що займає особливо значуще місце в управлінні фірмою. Це пояснюється тим, що витрати здійснюють великий вплив на фінансовий результат діяльності підприємства, враховуються при визначенні собівартості продукції, демонструють ступінь організації виробництва, застосовуються для визначення ефективності функціонування підприємства шляхом зіставлення витрат та результатів діяльності. Витрати є об'єктом бухгалтерського обліку і основним показником діяльності фірми. Методологічні основи формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати підприємств усіх форм власності (крім банків і бюджетних установ) та її розкриття у фінансовій звітності регламентуються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 16 «Витрати».

Витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, яке призводить до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками) [1].

Важливе місце в структурі всіх витрат підприємства належить витратам основної діяльності. Сюди входять витрати пов'язані з виготовленням та реалізацією продукції, робіт та послуг, що забезпечує основну частину доходу фірми. Усі витрати основної діяльності групуються за різними класифікаційними ознаками. Класифікація витрат відіграє велику роль для результативного управління ними, їх планування, аналізу, регулювання та контролю.

Найбільший внесок у дослідження витрат і їх класифікації зробили Нападовська Л. В., Бутинець Ф. Ф., Крупка Я. Д., Давидович І. Є., Партин Г. О., Задорожний З. В., Омецінська І. Я., Грещак М. Г., Коцюба О. С., Ночовна Ю. О., Дроб'язко С. І., Когут У. І. та ін. У працях авторів наводяться теоретичні основи та практичні рекомендації щодо обліку витрат, а саме: розглядається поняття витрат, їх класифікація, висвітлюються деякі аспекти стосовно застосування певної класифікації для окремих управлінських завдань, розглядаються методи обліку витрат, методики здійснення аудиту витрат та ін.

Враховуючи те, що поділ витрат спрямований на вирішення найрізноманітніших завдань управління, в літературі зустрічаються різні групування видів витрат за ознаками їх класифікації. Як справедливо стверджує Нападовська Л. В., ознак класифікації має бути рівно стільки, щоб можна було з їх допомогою отримати найбільш повну інформацію з метою задоволення потреб різних груп споживачів [2]. Бутинець Ф. Ф. зазначає, що велике значення класифікації витрат полягає в управлінні ними і, перш за все, для здійснення калькуляції собівартості продукції для різних потреб управління підприємства [3].

Оскільки будь-яке підприємство намагається одержати якомога більший прибуток від своєї діяльності, а отже бажає не тільки продати власний товар за найвищою ціною, а й зменшити особисті витрати на виробництво й реалізацію продукції, тому прийняття ефективних управлінських рішень неможливе без аналізу цих витрат.

Отже, важливою умовою успішної діяльності підприємств є досягнення оптимального рівня витрат на виробництво та реалізацію продукції, внаслідок чого зросте її конкурентоздатність та стане реальним досягнення довгострокового економічного зростання підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: наказ Міністерства Фінансів України за станом на 31.12.1999 № 318. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Нападовська Л. В. Управлінський облік : підруч. для вузів / Л. В. Нападовська. – 2-ге вид., доопрац. та допов. – К. : Київ. нац. торг-екон. ун-т. – 2010. – 648 с.
3. Бутинець Ф. Ф. Витрати виробництва та їх класифікація для потреб управління /Ф. Ф. Бутинець // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2012. – №1(22). – С. 11–18.
4. Організація і методика економічного аналізу: Навчальний посібник / Автори і уклад. Г. І. Андрєєва, В. А. Андрєєва. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 353 с.

Цюра Тетяна Павлівна, студентка 5 курсу
Данилишин Володимир Іванович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів,

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ОБЛІКОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ СТРУКТУРА

Операції господарської діяльності знаходять своє відображення у бухгалтерському обліку та показниках звітності. Відповідно до діючого сьогодні Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» усі підприємства зобов'язані на основі даних бухгалтерського обліку складати фінансову звітність.

У НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» аналогічно до міжнародних стандартів зазначені якісні характеристики фінансової звітності, які зумовлюють її корисність для прийняття управлінських рішень користувачами: зрозумілість (інформація, що відображена у звітності повинна бути зрозумілою і розрахованою на однозначне її тлумачення), доречність (впливає на прийняття рішень), достовірність (не містить помилок і викривлень), зіставність (можливість порівнювати фінансові звіти підприємства за різні звітні періоди) [2].

Однією з головних особливостей звітної кампанії з 2013 року є складання фінансової звітності за новою формою. Як відомо, що з 19 березня 2013 року набрало чинності Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (наказ Мінфіну від 07.02.2013 р. № 73). Тепер усі вимоги до основних форм фінансових звітів прописані у НП(С)БО 1, а самі форми наводяться у його додатках. Додаток 1 до НП(С)БО 1 містить наступні форми: